

Különjárat

Zacsék, a dolgozatíró

Mi történt volna velem, bennem akkor, ha valaha is támogatásért folyamodom volna a *Soros Alapítványhoz*, és kaptam is volna valamire valamennyit?!... S mi történe velem, bennem most, ha elhinném mindazt, amit *Zacsék Gyula* összeállított, kikövetkeztetett a „Soros Birodalomról”?!...

Ezeket gondolok egy hete, s miközben féltő szívvel ellenőrzöm önbecsülésem, azért ugyanakkor továbbra is megbízva abban riadtan figyelem, mi készül körülöttem Magyarországon. Abban a hazában, amelyik fölött 10 000 méterrel két hónapos oxfordi tartózkodása utáni hazatértünkben 15 éves fiam azt mondta nekem:

– Hú, de jó lesz látni megint a Lánchidat!!!...

Én, bár világnyelven tanulni küldtem el őt messze magamtól – az út támogatását ez alkalommal is a „Verebes Alapítvány” fedezte! –, mégis boldog voltam, hogy fontos neki a város, a város, ahol dédapja fél lábát vesztette el az ostrom alatt, mert épp a gettóból mentette a halálba utaltakat, a város, ahol nagyapja becsületét hiába kezdték ki 44-ben, 51-ben, 57-ben, s aztán békésebben 5-10 évente a legváltozatosabb kurzusok karrierista csibészei, a város, ahol apja Soros-ösztöndíj nélkül írja, s írhatja le még ma is, hogy ijesztőnek véli *Zacsék Gyula* MDF-es képviselő hisztériakeltő tanulmányát.

Örüljek hát, hogy 15 éves fiam a világ egyik legcsodásabb országá-

ból szívrepesve tér meg a hazába, abba a hazába, ahol a haza jelenlegi jelesei fenevad módra készülnek egymás torkának rohanni?!... Nehezen feldolgozható hazafiság az ilyen!...

Lehet, hogy *Zacsék Gyula* írásának jó néhány részletében „elevenre tapint”, lehet!... Engem is sok éve kétségekkel töltött el, ez tény!... De ha elhinném végkövetkeztetését, hogy tudniillik a „rendszerelváltás egy tudatosan előkészített és felépített „kozopolita” önpuccsként indult”, s mindez a diabolikus és számító Soros György manipuláló ösztönzésével, ha elhinném, hogy aki ma nem a népnemzeti ideológia politikai élenjárója (amely ideológiával nekem semmi bajom, számomra az is egy érték a sok közül), ez mind a

Főszerkesztő ● Főmunkatárs ● Főgyakornok
● Főgépíró: Verebes István

Mottó:
„Nem lesz
ennek jó
vége!...”

(Részlet
egy
főszereletelt
kigyó
válogatott
sírmaiból)

Soros György által korrumpált kozopolita-liberális-kommunista ügynökcsapat sunyi aknamunkása, akkor...? Akkor azt kellene mondanom honvágyában itthon épp ezekben a napokban megnyugvó kamaszfiamnak: „Lásd, amiképpen dédapád, nagyapád és apád is ezen a földön élte különféle-fajta szörnyűségek közepette az életét, azonképpen, ha valóban ide tartozónak érzed magad, készülj fel mind az ő múltjukhoz hasonlóan veszedelmes időkre, mert körülötted emberfarkasok éheznek a hatalmat, s lehet, hogy áldozatává válsz, ha csak mint szemtanú vagy jelen, akkor is!...” Nem! Semmikép-

Soros-ösztöndíj révén szállna szembe a *Zacsék*-hipotézissel, azonképpen nem szeretném azt se, ha semmi mást, csak egy *Zacsék*-hipotézis révén megveszekedett, elvetemülten veszélyes jövőt ígérhetné nekik, mármint a fiamnak.

‘S hadd kezdjem előlről!...

Soha nem kértem sem magam, sem színházi kezdeményezéseim számára támogatást a *Soros Alapítványtól*. Nem kértem, mert valóban, soha nem tartottam tisztán kulturális törekvésnek adományait, mert igen, kifejezetten politikai ösztönzést véltem felfedez-

HA EZ ÍGY FOLYTATÓDIK

avagy egy jellemző elemzés indulati hátulütői

pen nem zavarnám el őt akkor sem a hazából, mert ennek a gyereknek egyebe sincs, mint szülői szülőinek múltjából megörözt erkölcsi ereje, mert öröksége semmi más nem lehet, csak az, hogy ahogy én az apám, úgy ő az én múltam jelenjét kapta, s egyelőre még mást semmit...! A fiamnak semmije nincs, csupán az, hogy kötődik mindahhoz, amit kapott, és amit kapott, az mind ide köti, ide, ehhez a Lánchid körül elterülő, 200 kilométer sugarú körhöz. Ám amiképpen nem szeretném, ha különvéleményem akár egy

ni azok legtöbbszörében, és pedig épp a támogatottak köréből kikövetkeztetve azt a bizonyos politikai szándékot. Meglehet – mi több, biztos! – hogy már a pártállamban is sokban érttettem egyet azokkal, akik a *Soros Alapítvány* pénzei által biztosítottan írtak, tettek, gondolkodtak, de akkoriban is úgy tartottam, mint ma, hogy tudniillik engem senki ne fizessen

HA EZ ÍGY FOLY

avagy egy jellemző elemzés indulati hő

azért, mert azt írok, amit írok; azt teszem, amit teszek; azt gondolok, amit gondolok. Írásaimat, működésemet, esetleg értékelhető gondolataimat fizesse az a mindenkori megrendelő, amelyik szemközt áll velem, és

nem a hátam mögött!... Ennek ellenére mégsem hihetem, hogy Soros György a 80-as években *kommunistákkal összefonódva konspirált egy kozmopolita-liberális posztkommunista Magyarország megteremtésé-*

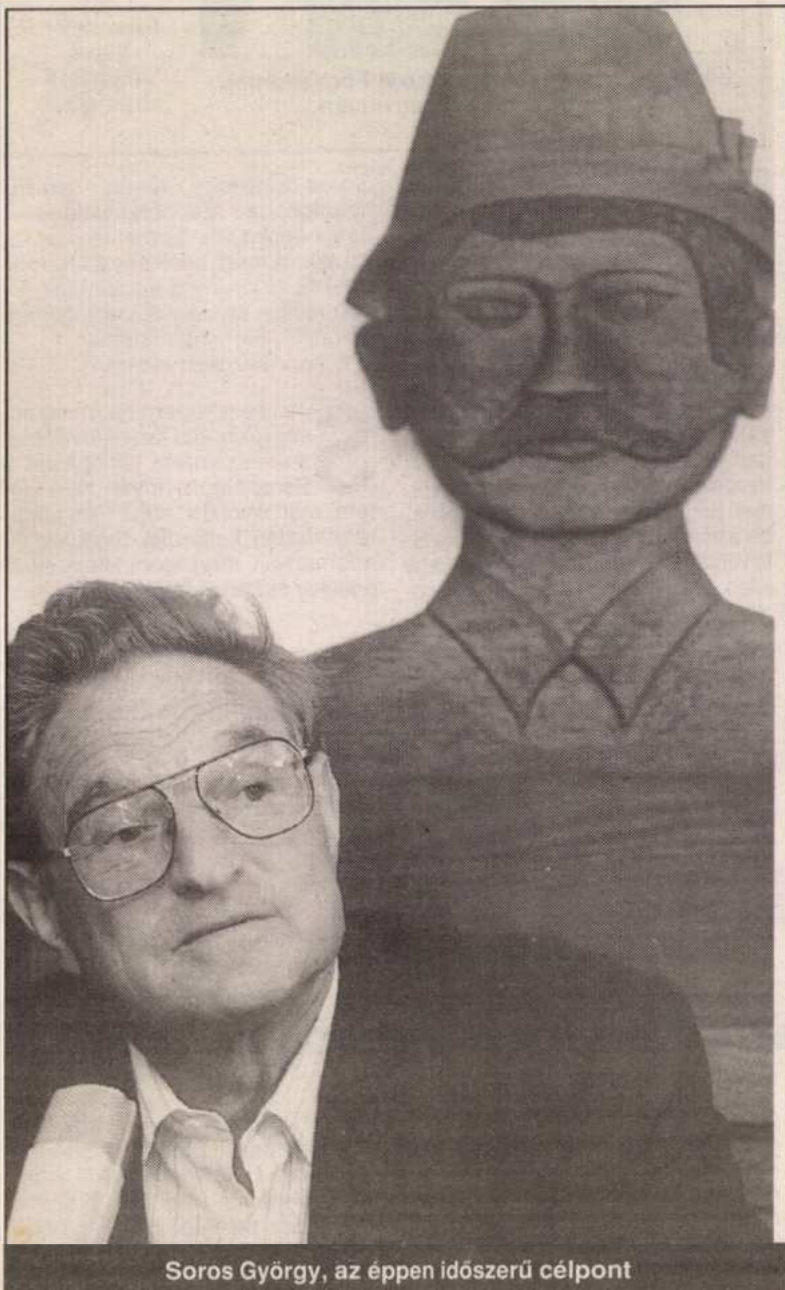
ért. A Zacsek Gyula által sok és valóban kérdőjelesnek bemutatott részlet után ez olyan következtetés, amely szerintem megint csak megzavarodott jelenünk politikai miazmáinak körébe tartozik.

hasonlatos Kádár-Helsingör ellenében. Nos, a kommunizmusnak nem sokára vége lett, olyan hamar, amin azt Soros megjósolta, nálunk is nem sokára beköszöntött a demokrácia. Mindebből csak egy maradt el: a „Hamlet”, az én „Hamlet”-em, Kernnel!... Pedig már akkor is az tűnt az egyszerűbben megvalósíthatónak!... Soros, véleményem szerint, nem foghatott össze a kommunistákkal, mert Soros – így vagy úgy! – a Német-kormányral szerződve „okosan”, pénzét a maga tudása, foglalkozása, mondjuk azt: *szakszerű* alkalmazásával forgatta! Nem értem hozzá, hogyan! Nem is érdekel, mi képp! – szóval ő mindig is arra fordította az általa ügyesen kezelt összegeket, hogy a világkommunizmus buktatását bizonyos szellemi tőke felhalmozásával *megalázza*.

Csupán érzésem, s nem beszerzett bizonyítékok alapján állítom, hogy Soros György valószínűleg arra kereste tőzsdén, s más úton-módon a pénzt, hogy vagyona okos felhasználásával támogatottjainak megalapozott megnyilvánulásai által *kifejezésre juttathassa* alapos és mélységes *megvetését* a bolsevizmus gyakorlati megvalósulásai, változatai iránt.

Zacsek Gyula ezért aztán bebizonyíthatja, hogy a szerződések tételei között föllelhetőek gyanús ügyelszámolások is, furcsa rendeltetések, és furfangosan ide-oda csúrt-csavart összegek.

Még azt is elfogadom, hogy valóban markánsan körvonalazható az a politikai kör, amelyik jelentős jutásokban részesült, s ez a kör, vag

Soros György, az éppen időszerű célpont

Elmesélem egyetlen, Sorossal való magánélményem. 1987 nyarán a „Hamlet”-et készítettem megrendezni *Kernnel* a főszerepben, és *Eörsi István* fordításának szövegkönyvéért fölmentem a költő Belgrád rakparti lakásába. Megjegyzem, még vagy már, akkoriban sem volt egy ilyen „ellátogatás” veszélytelen próba a kellően megfigyelt közéletben. Egy órája beszélgettem *Eörsivel* – ismerve szokimondását, ez újabb rémületfaktor! –, amikor megérkezett Soros György, az ismert amerikai milliomos. Még további egy órát voltam jelen a bérlemben velük, de Soros mindvégig kedves, közvetlen, szerény ember benyomását keltette – külföldi magyarban, mi több: gazdag hazánkfiában ez már akkor is nem fehér, de zöld hollónak számított! Vagyonára, azt hiszem, egyedül gyönyörű, sötét színű, de nemes textilből varrt öltönye és puritán, aprómintás selyemyakkendője engedett következtetni. A cipőjére nem emlékszem, de biztos, hogy az sem a Savaria gyárban készült... Talán már akkor sem voltam a gyávábbik értelmiségiek közül való ember, főleg azt nem fontoltam meg, hogy egy magántársaságban mikor mire mit válaszoljak, de tudom, egy idő után arra gondoltam, hogy amennyiben elhelyezett poloskák most *valahová* közvetítik a mágnás, a költő és a köztem elhangzó mondatokat, akkor valószínű, hogy gyermekeimet – velem együtt! – záros határidőn belül nagyszüleiknek kell eltartaniuk, legalábbis egy-két évig, amíg meg nem bocsátanak nekem *máshol*.

Soros épp valahonnan a gorbacsovi Szovjetunióból megtérve elmondta, hogy meggyőződése szerint a kommunizmusnak egyszer és mindenkorra, itt és mindenhol vége, hogy most már nálunk is hamarosan – így vagy úgy! – beköszönt a demokrácia, amin én, persze, akkoriban nagyokat mosolyogtam magamban, s mindezen előbbi nevetségeségeket lenézve annál inkább ott helyben a fejembe vettem, hogy azt a bohóc-Hamletet Kernnel, csak azért is megcsinálom a humortalan, ostoba, s már a „hülyék intézetéhez”

Kern András, egy a lehetséges

mai nap

Különjárat

TATÓDIK

titulütői

ennek a körnek néhány kivételtől elváltó zöme valóban a demokratikus ellenzék mára liberális lett politikusaiknak jeles csapata, de az igencsak észveszejtő sugallat, miszerint van itt egy judeo-bolszevik Corleone papa, Soros György, aki másfél évtizeddel ezelőtt elhatározta, hogy az egyébként is omlatag kommunista Kelet-Európát a nemzeti, patrióta érzületűek elől beledönti a kozmopolita-liberális-kommunista-zsidó összeesküvők ölébe.

S hadd szögezzek le itt azonnal valamit!...

Én nem gondolom, hogy Zacsek Gyula antiszemita!...

Nem.

Azt hiszem, ő „csak” elvakult.

Ezt abból sejtem ki, hogy a részletek elemző, gondos taglalása után hirtelen mindig megugrik elméjének ellenőrizetlen lendülete, és a megszellőztetett realitásokat messze maga mögött feledve állandóan valami eszelősen veszélyes konklúzióba torkollik, amely persze, rendre arra utal: *itt egy ideológiailag egyivású sőpredék maffiája készül elveszejteni a „nemzet igaz szabadságvágya” által megszületett konstellációt.*

Félek tőle, pontosabban attól félek, hogy Zacsek Gyula azért ásta bele magát a Soros Alapítvány jogi, gazdasági, szervezeti és politikai szövevényébe, mert gyaníhatta, hogy az apró vagy az apróbbnál nagyobb „furcsaságok” majd nagyon is kapóra jönnek saját, már jó előre koncepciónált ideológiai és politikai ítéleteihez.

Hát igen!...

Igy megy veszendőbe hazánkban a legtöbb tisztánlátás!...

Igy áldozzuk fel napról napra a té-

nyeket a politikai, s egyéb érdekek percoltárain!...

Zacsek azt mondja: *„Saját egyéni véleményemet írom mint országgyűlési képviselő és mint az MDF tagja. Ebből nem következethető az, hogy ez az egész parlament, vagy a teljes MDF véleménye lenne!!!”*

Ezt elfogadom, mi több, remélem is!... De azt már nem hiszem, hogy Zacsek Gyula mint MDF-es országgyűlési képviselő ebbeli szerepében elfogulatlan. Azt már nem hiszem, hogy nem egy ádáz politikai harc főszereplőjeként indít újabb rohamot a koholt tételben föltárt sok és csekély súlyú bizonyítások alkalmazásával.

Zacsek azt írja: *„Nem kerülhető ki a kommunizmus és a zsidóság közös szerepe a magyarországi hatalmi törekvésekben.”* Én azt mondom, hogy az „izmus” és a „ság” nemhogy kikerülhető, de civilizált, kultúrember részéről a XX. század végén kifejezetten illetlen és buta nekimerészkedés ilyen általánosítást megpendíteni. Ha azt írja, hogy egy némely kommunista zsidó hatalmi törekvéseinek elemzése még várat magára, akkor nem ózdkodom a további kíváncsiságtól. Ám akkor történelmi kutakodásunknak legyen módszere, hogy ugyanúgy jó néhány kommunista református vagy kommunista római katolikus hatalmi törekvéseinek tudományos feldolgozását is azok mellé vesszük. Amiképp egyetlen tisztességes keresztény sem védené Szálasi Ferenc bűneit, úgy gondolom, egyetlen tisztességes zsidó sem békélhet meg Rákosi Mátyásnak a magyar történelemben való mocskos jelenlétével. De hát kár is erről beszélni, mert amíg nem nevé, hanem származásán és

világnevezetén nevezzük a bűnöst, addig lealázó egyáltalán egy ennyire rövid válasz is.

Zacsek azt írja: *„Igaz, sokan mondták, hogy a tőkésék, különösen a zsidó tőkésék, megnézik minden egyes dollárjuk helyét.”* Nos, Zacsek úr, valamik hiányoznak még ebből a megállapításból is. Azt hiszem, ennél valamelyest szélesebb látókör révén illene fogalmaznia!... Mert én, bizony, azt tapasztaltam a világban, hogy a zsidó tőkésék semmivel sem „különösebbül” tesznek így, mint a muzulmán kiskereskedők, a mazarénus nyugdíjasok, a kínai vendéglősök, a protestáns fül-orr-gégészek, a holland mikrobiológusok, a mormon vízgázszerek, a szombatista buszsofőrök és a buddhista látszerészek. Ők azok, akik még a zsidó tőkéséken kívül minden egyes dollárjuk helyét megnézik. Mit tegyünk?!... Ezek, az itt elsoroltak, már csak ilyenek! Nem „különösen” ilyen egyik vagy másik, hanem valahogy úgy alakult, hogy mind!... Meg még egy mohamedán nagynéném Taskentben, no nézd csak, most jut eszembe, az is ugyanennyire háklisan gondos, csak ő szerencsétlen nem a dollárjára, hanem a rubeljára!... Ugye, csakhogy ki ne hagyjak senkit!...

Zacsek azt írja, hogy parlamenti interpellációja után *„hirtelen Soros Györgyöt dicsőítő cikkek jelentek meg. A stílus a régi, a pártállami.”*

Zacsek: „Megnézik minden egyes dollárjuk helyét.”

Lehet. De azt hiszem, ha az, nem épp azért, mert Soros Györgyöt dicsőítették. Hiszen én olvastam már Antall József, s egyet, de még mielyet, Horváth Balázs dicsőségére írott irományokból is. Nem tudom, milyen stílus az a „régii pártállami”!... Azt tudom csak, hogy milyen a rossz cikk, a szervilisen tehetségtelen írás akár akkoriból, akár most. Hisz nem azért lehet silány egy publikáció, mert a Kádár-korszakban, és nem azért lehet remek, mert a Horthy-érában jelent meg. A minősíthetetlen stílus korszakoktól függetlenül olyan,

amilyen, amiképp diktatúrában ugyanúgy születhet becsületes és jó mű, mint a demokráciában. Más arányban a pocskékkal szemben, ez igaz, de alamuszi módon a rossz mégsem hamisítatlanul „pártállami” szülemény!... Az volt, van és lesz, amiképp a jó is, amíg világ a világ.

A liberális sajtó szándékait illusztrálva Zacsek így fogalmaz: *„Ne túrják meg a nemzeti címet és a lobogót maguk közelében – mármint, hogy a közszereplők irányában ez lenne az ellenzéki írástudók közti megállapodás! –, mert ellenkező esetben rájuk sűtjük a nacionalisták, sovíniszták, revizionisták, antiszemiták, zsidóellenesek, fasiszták bélyegét.”*

Igen, vannak hülye, megvadult, bornírt cikkek az ellenoldalon is!... Ámde ilyen még soha senki seholy sehogyan nem eszetelt. Attól, mert valaki szívvel-lélekkel igenlette hazánk, múltunk e két fontos, becses szimbólumát, azért még a legmeggárgyultabb liberális sem élt ilyen vádakkal. Zacsek képviselőnek ez a hipotézise szememben már szinte az üldözési mánia patológiáját súrolja. Mind e felsorolt címkék mellett föl sem merülhetne címerünk vagy nemzeti lobogónk megemléltése, s nem tudom, hol olvasható Zacsek Gyula efféléit?!... Ezt olvasva tőle sajnos én már majdnem a gumiszobában érzem magam...!

Nem tudom, hogy Zacsek Gyula tüzetes vizsgálódásában mennyi a részgazság, de be kell vallanom, tájékozatlanságomban is úgy érzem, hogy valószínűleg elegendően sok. Ám mit sem tudok kezdeni a most már benem is fölmerülő valós kételyekkel, a véleményem szerint marginálisnak számító érdekszövevények feltételezésével, mivelhogy az egész „zacseki lebontás” összértelmezése tünik nekem ellenszenvesen fanatikusnak, túlzóan túlzónak, politikailag manipulatívna és spekulatívna.

Amit pedig megint a legjobban sajnállok, hogy ez a cikk is ösztönzés a további megfontolatlan nekivadás-hoz...!

Hogy a rációt, a mérlegelést, a méltányosságot bekebelezte az indulat, a szellemi bakugrásokra épített önhatalomság, az elvetemült politikai ámkofutás.

S félek, hogy a vihart idéző hullámok a meder mindkét partján kicsaptak már! S látom, hogy a józan állampolgárok csak állnak, próbálnak, nehezen, de megpróbálnak állva maradni, ebben a verbális, kampánybűzös, megregulázhatatlanul fejünk fölött tomboló özönvízben.

Fölmerül bennem a kérdés, hogy ha így tombol továbbra is majd a szózuhatag, akkor egy ebből korbácsolt katasztrófa után helyén maradhat-e egyáltalán a fiam által olyan nagyon szeretett Lánchid?!... S azon is gondolkodom, azon is kínlódva töprengök, hogy majd képes leszek-e legálább fiamat, lányomat megmenteni a jövő egyik illetévaló változatában ily módon fenyegető lassú fulladás-tól?!...

es Hamletek közül

Eörsi István, egy Buddha bölcsességével